

عنوان مقاله:

روشهای آموزش معماری با رویکرد درک دریافت محیطی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا محمدی پرور - گروه معماری - واحد پردیس - دانشگاه آزاد اسلامی - تهران - ایران

امیدرضا گودرزی - گروه معماری - واحد پردیس - دانشگاه آزاد اسلامی - تهران - ایران

علی توکلیان - مدرس گروه معماری - دانشگاه آزاد اسلامی - تهران - ایران

خلاصه مقاله:

مسئله بنیادین درک نقش محیط ساخته شده در زندگی مردم، فهم چیستی معنای محیط است. فضایی اطراف اصلی ترین معیار تعاریف محیط است. بنابراین هر تعریف، توصیف، یا تبیین ماهیت کارکرد محیط باید با توجهی در فضای اطراف باشد علاوه بر این است که در سطح اکولوژیکی محیط رفتار روزمره انسان چه چیز مردم را احاطه می کند نکته اصلی ذکر شده این است که محیط های اطراف انسان شامل محتوای زمینی، جاندار، اجتماعی، و فرهنگی است. هر کدام از اینها زندگی مردم و ماهیت نگرش های آنها را به محیط ساخته شده و انتظارات آنها را از کارطراحان تحت تاثیر قرار می دهد آنچه معماران خلق می کنند محیط بالقوه های است برای رفتار انسان؛ و آنچه شخص استفاده و تحسین می کند محیط موثر بر اوست. نقش نظریه اثباتی در حرفه های طراحی بالا بردن توانایی طراحان برای پیش بینی اثر محیط ساخته شده بر مردم است. هر توصیف معتبر اکولوژیکی از محیط انسانی به رفتار انسان مربوط است. هدف ارتقای درکی از رفتار قضایی و فرایندهای انگیزش، ادراک، شناخت، و عاطفه است، به گونه ای که طراحان قادر به ساخت محیط های بهتر برای ارضای فعالیت های انسانی و ارزشهای زیباشناختی باشند یکی از مشکلات ارایه یک بیان روشن مفهومی راجع به پدیده های مشابه نظریه های مختلف و گاه متقابل وجود دارد معماران در استفاده از نظریه ها، قبول آنها به عنوان واقعیت، و تدوینیک موضع هنجاری براساس آنها، یا گاهی اوقات استفاده از آنها برای توجیح پیش قضاوت هایی که داشته اند، شهرت دارند.

کلمات کلیدی:

معماری، محیط، تجانس، تضاد، تقابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662450>

